

ВЕЋУ ЗА ДРУШТВЕНО-ХУМАНИСТИЧКЕ НАУКЕ

**ПРЕДМЕТ: НЕЗАКОНИТОСТИ У ПОСТУПКУ ИЗБОРА НАСТАВНИКА
ЗА МЕЂУНАРОДНОПРАВНУ НАУЧНУ ОБЛАСТ**

Као што сам навео у Приговору од 29. децембра 2017, у року у ком је Извештај комисије стављен на увид јавности, књига "Заштита људских права" је била недоступна јавности. У међувремену, ја сам ипак дошао до књиге "Заштита људских права", прегледао је и сазнао зашто се она брижљиво скрива од очију јавности. То сазнање делим са Вама, а оно укратко гласи: књига "Заштита људских права" није ни индивидуални, ни коауторски нови оригинални научни рад М. Палевића, него се ради о скупу **ПРЕШТАМПАНИХ** текстова из четири публикације.

1. Странице 23-30 су прештампане странице 425, 431-435, 455-458 из уџбеника "Увод у право" (2009, Мирољуб Симић и други)
2. Странице 31-41, 41-43, 102-145, 171-183 су прештампане странице 31-43, 46-48, 62-114, 114-129 из књиге "Закон о забрани дискриминације (правна анализа)" (2010, Срђан Ђорђевић, Милан Палевић)
3. Странице 51, 52-86, 86-101 су прештампане странице 192,193, 220-278, 193-219 из књиге "О Митровданском уставу" (2010, Срђан Ђорђевић)
4. Странице 145-155, 155-161, 161-167, 167-171, 183, 184, 191, 192, 192-199, 208, 209, 211 су прештампане странице 91-103, 113-118, 120, 149-156, 158-162, 124, 125, 217, 218, 218-225, 226, 227 из књиге "Устав и процедуре" (2015, Срђан Ђорђевић, Дејан Матић)

Из наведеног се закључује следеће:

Прво, са **прештампаним** текстовима из три књиге, у износу од преко 100 страна, М. Палевић нема никакве везе. Следствено, он је само **дописани "аутор"**.

Друго, 85 страница представљају прештампани текст из књиге "Закон о забрани дискриминације (правна анализа)", с тим што се не зна шта је писао М. Палевић, а шта је писао С. Ђорђевић. Међутим, зна се нешто друго: са коауторском књигом "Закон о забрани дискриминације (правна анализа)", од 122 стране, М. Палевић је биран у звање ванредног професора. Сада, М. Палевић је **85 страна из исте књиге пријавио за избор у звање редовног професора.**

Све у свему, и када се прештампавање туђих текстова под својим именом не би сматрало прекршајем (на Универзитету у Крагујевцу), мало тежи прекршај је свакако да се са 85 прештампаних страница, неодређеног коауторског удела, иде у звање редовног професора (чак и на Универзитету у Крагујевцу).